

Aftenposten

Grunnlagt 1860 av Chr. Schibsted

Espen Egil Hansen
Sjefredaktør og administrerende direktør

Politisk redaktør Trine Eilertsen Nyhetsredaktør Håkon Borud
Kulturredaktør Sarah Sørheim Featureredaktør Lillian Vambheim
Redaktør Harald Stanghelle

Leder fredag 1. april 2016

Munchmuseet må bli en selvstendig enhet

VERDEN SKAL få et nytt Munch-museum. Det blir et av verdens viktigste museer for en enkeltkunstner. Det skal trekke mennesker til Oslo, og det skal bidra til å få Munch ut i verden. Det må bli en internasjonal viktig kunstinstusjon. Dagens eier, Oslo kommune, ser imidlertid på museet som en vanlig kommunal etat. Det er synd.

DRIFTEN AV MUSEET er organisert på en måte som vitner om at Oslo kommune ikke innser hvilket verktøy Munchmuseet kan bli. Det får blant annet utslag i form av en ambisjonsløs plan for ansettelse av direktør ved museet. Intet galt sagt om dagens direktør, Stein Olav Henrichsen, som ønsker en nytt årsmål. Men både for ham og museet ville det være en stor fordel om stillingen ble lyst ut internasjonalt. For ham fordi han da kan bli sammenlignet med flere, sterke konkurrenter, noe som stryker hans legitimitet hvis han får jobben. For museet fordi de kan få kontakt med lederkandidater med internasjonal erfaring fra store instusjoner og kandidater med sterke nettverk.

Men stillingen lyses nærmest ut i det stille her i Norge, utelukkende på norsk. Det er det som er vanlig når etatsststillinger lyses ut, ifølge kommunen. Vel, da kan det jo være at stillingen ikke burde vært en vanlig etatsststilling, men en mer selvstendig lederstilling.

MUNCHMUSEET BØR IKKE være en etat i Oslo kommune. Det burde være organisert som en selvstendig enhet, for eksempel en stiftelse, med et eget, kompetent styre. Dette er også ledelsen ved museets eget ønske. Likevel valgte bystyret i Oslo i fjor å fortsette med dagens organisering. Det var en svært uheldig avgjørelse.

Kommunen ønsket å beholde sin direkte innfly-



Både for direktør Stein Olav Henrichsen og Munchmuseet ville det være en stor fordel om stillingen ble lyst ut internasjonalt.

FOTO: DAN PETTER NEEGAARD

telse over museet, stikk i strid med prinsippet om armlengdes avstand som ellers med god grunn er styrende for organiseringen av norsk kulturliv. Dermed har ikke Munchmuseets direktør den nødvendige friheten som burde være selvsagt i en slik stilling. Det er en frihet som ville være en forutsetning hvis internasjonale kandidater skulle vurdere jobben. Slik det nå er, skader det attraktiviteten til museet også på dette området.

FASEN MUSEET nå skal inn i, krever mer av ledelsen både kunstnerisk og administrativt, og et faglig sterkt styre vil være til stor hjelp. Også her bør det sitte personer med internasjonal erfaring og nettverk.

Ambisjonene for det nye museet må være skyhøye. Ressursene Oslo kommune og staten bruker for å få et mytt museum, tilsier at det må bli en påle i norsk og internasjonal kunstformidling. Vi kan ikke risikere at amatører, om aldri så velvillig, håndtering fra kommunens side svekker museet, eller at ikke alt blir gjort for å sikre at de beste kreftene jobber for museet.

Munchmuseet bør ikke være en etat i Oslo kommune

© AFTENPOSTENS RETTIGHETER

Se: aftenposten.no/generellebetingelser

All utgivelse av stoff i Aftenpostens publikasjoner skjer kun i henhold til Aftenpostens generelle vilkår for rettigheter til stoff. Innsendt stoff honoreres i alminnelighet ikke, med mindre annet er avtalt. Publiseringsvilkårene gjelder for så vel honorert som ikke honorert stoff. Vilkårene innebærer bl.a. at Aftenposten betinger seg rett til å arkivere og utgi stoff i elektronisk form fra Aftenpostens elektroniske redaksjonsarkiv eller andre databaser som Aftenpostens har avtale med. Dette innebærer også publisering på Internett, andre elektroniske distribusjonskanaler og lignende. Bruk av Aftenpostens stoff og annonser er ikke tillatt med mindre dette er hjemlet i lov eller særskilt avtalt. © Aftenposten

PFU Aftenposten arbeider etter Vær Varsomplakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adresse: PFU, Rådhusgt. 17, pb 46 Sentrum, 0101 Oslo

Debatt



Kjetil Rolness
sosiolog og skribent

Mer uviten om voldtekt

Aftenpostens «Uviten»-spalte skal påpeke feil og fusk i forskning og formidling. Men blir emnet politisk betent, går det i ball for enkelte av de ellers pålitelige spaltistene.

TV2 gjorde tidligere i år et grundig arbeid med å undersøke de som ble dømt for seksualforbrytelse i Norge i 2015. Etter oppstyret om overgrepene i Köln ville man bl.a. se om gjerningsmenn med innvandrerbakgrunn er overrepresenterte. Og det stemte: «Hver fjerde dømte seksualforbryter i fjor hadde innvandringsbakgrunn.» Mens de utgjør 16 prosent av den mannlige befolkningen over 16 år.

Men nå har Nina Kristiansen, til daglig redaktør i forskning.no, funnet ut at TV2 leverte «svak journalistikk». Hennes egen begrunnelse er oppsiktsvekkende svak.

399 menn ble dømt. 88 med innvandringsbakgrunn. Siden gruppen er liten og spredt over 50 nasjonaliteter, mener Kristiansen at TV2s overskrift «svettes betraktelig»:

«For hva har en ung svensk mann til felles med en eldre nyankommen afghaner? Hva er likhetene mellom en middelaldrende nordlending med chilensk opphav og en ung pakistaner i Oslo? «Innvandrerbakgrunn» blir en ganske ubrukkelig opplysning når en såpass liten gruppe menn er delt på så mange nasjonaliteter.»

Dette svekker ikke overskriften i det hele tatt, fordi den ikke påsto noe om hva innvandringsmennene har til felles. Kristiansen påstår selv at «disse 50 nasjonalitetene har mindre til felles enn den norske majoriteten har». Hvordan vet hun det? Hun har ikke engang sjekket TV2s oversikt om hvor de dømte kommer fra.

42 fra Asia, 25 fra Afrika

I Oslo tingrett ble innvandrere dømt i hele 32 av de 50 sakene. Gjerningsmennene fordelte seg slik: Somalia 5, Pakistan 2, Rwanda 2, Irak 2, Tyrkia 2, Romania 2, Vietnam 2, Irak 2, Libya, Makedonia, Hellas, India, Mexico, Sri Lanka, Etiopia, Eritrea, Iran, Jordan, Nigeria, Algeria, Syria.

Ingen svensker eller chilenerer. Det samme bilde tegnes nasjonalt: «Av de 88 dømte med innvandrerbakgrunn, har 42 bakgrunn fra Asia. 25 har bakgrunn fra Afrika, mens 14 har europeisk bakgrunn. De siste syv har bakgrunn fra det amerikanske kontinentet.»

Menn med innvandringsbakgrunn er altså overrepresentert blant dømte seksualforbrytere. Menn fra Afrika, Asia og Midtøsten er ekstra overrepresenterte. Dette samsvarer med forskning i mange land over mange år. I Sverige er innvandrere fem ganger overrepresenterte. Derfor har vi nå en debatt om dette kan skyldes bakgrunn fra kvinneundertrykkende og seksuallfiendtlige kulturer.

Enkelte debattanter, som politiforsker Marianne Sætre og bloggeren Gunnar Tjømlid, har innstendig bedt oss om ikke forfølge kultursporet, selv om tallene gir grunn til det. Og nå gjør forskningsredaktør Nina Kristiansen noe lignende. Hun ser ingen grunn til å forske mer på noen grupper av gjerningsmenn enn andre. Og lufter også sin egen hjemmelagde teori om voldtekt:

«Problemet med voldtektsmenn er at de er som encellede terrorister. De tenker, planlegger og utfører helt alene. Med offeret som eneste vitne.»

Jeg vet ikke om ofrene for masseovergrepene i Köln eller andre europeiske byer på nyttårsaften kjenner seg igjen i denne én-cellede terroristteorien. Heller ikke alle mennene som blir anmeldt for festvoldtekter etter at begge parter drakk seg sanseløse og knapt husker at de havnet til sengs sammen. Det eneste jeg vet, er at statistiske sammenhenger mellom voldtekt og innvandring møter en påfallende, ubegrunnet motstand – også fra folk som ellers er flinke på fakta.